

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către avocatul Lesnic Denis în numele inculpatului Pozdîrcă Iurie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Pozdîrcă Iurie Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx;

Pozdîrcă Rodion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 22.06.2017 – 20.03.2018;
2. Instanța de apel : 17.04.2018 – 28.11.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 04.03.2019 – 11.06.2019.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 20 martie 2018 a fost hotărât:

Pozdîrcă Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal și a fost condamnat, în baza acestei Legi, la 13 ani închisoare cu executare a pedepsei sub formă de închisoare în penitenciar de tip închis;

Pozdîrcă Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 151 alin.(4) Cod penal și a fost condamnat, în baza acestei Legi, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Pozdîrcă Iurie și Pozdîrcă Radion în beneficiul părții civile Nastas Ala cu titlu de prejudiciu moral suma de 100000 lei.

S-a încasat din contul lui Pozdîrcă Rodion suma de 31313 lei - cheltuielile suportate de stat pentru extrădarea acestuia.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 29 ianuarie 2015 în jurul orei 16:30 min. Pozdîrcă Iurie împreună cu nepotul său Rodion Pozdîrcă au venit la barul „Doina” din centrul or. Șoldănești. Aici se aflau Iurie Nastas, Veaceslav Ioncu, Gh. Scripnic ș.a. În cadrul ședinței de judecată martorii audiați au confirmat faptul că între Iu. Pozdîrcă și

Iu. Nastas în incinta barului a avut loc careva ceartă. Din spusele părții vătămate decedate Iu. Nastas, despre acest fapt au relatat soția părții vătămate decedate - Ala Nastas și feciorul acestuia Eugen Nastas, martorul V. Ioncu la propunerea lui Iurie Pozdîrcă, acesta împreună cu Nastas Iurie, cu scopul de a servi câte un pahar cu vin, au urcat în automobilul lui Pozdîrcă Rodion și au venit acasă la Iurie Pozdîrcă în s. Șestaci r-nul Șoldănești. În casa la Pozdîrcă Iurie, într-o odaie, din declarațiile părții vătămate Iu. Nastas, între Iu. Pozdîrcă și Iu. Nastas a apărut o ceartă, după care Pozdîrcă Iurie s-a dus în altă odaie de unde s-a întors, avînd o armă „Winchester” fără pat, cu țevă lungă. I-a cerut lui Nastas Iurie să cadă în genunchi și să-și ceară iertare, în caz contrar îl va împușca. Nastas Iurie nedorind să facă acest lucru, Pozdîrcă Iurie a efectuat o împușcătură în piciorul stîng a lui Nastas Iurie, cauzîndu-i, plagă prin armă de foc cu alice, oarbă a gambei stîngi, cu lezarea țesuturilor moi și fractură deschisă cominutivă tibiei și fibulei, lezarea arterei tibiale anterioare și nervului tibial, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului, au pericol pentru viață și în comun se califică ca vătămare gravă, ca ulterior Nastas Iurie la 07.03.2015 a decedat.

Acțiunile inculpatului Pozdîrcă Iurie au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei*, iar acțiunile inculpatului Pozdîrcă Rodion au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 42, art. 151 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi – *complice la vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, din motive sadice, care a provocat decesul victimei*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Vicol Ion în numele inculpaților Pozdîrcă Iurie și Pozdîrcă Rodion, prin care a solicitat: admiterea apelului, casarea sentinței contestate, pronunțarea unei hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Pozdîrcă Iurie și Pozdîrcă Rodion să fie achitați în raport cu învinuirea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, a fost admis apelul avocatului în numele inculpaților Pozdîrcă Iurie și Pozdîrcă Rodion, casată sentința, parțial, în partea care se referă la inculpatul Pozdîrcă Rodion, și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță după cum urmează:

Pozdîrcă Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) Cod penal și s-a stabilit, în baza acestei Legi, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal executarea pedepsei stabilite lui Pozdîrcă Rodion a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organului competent.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a considerat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, parțial, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele

art.101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită cu privire la calificarea infracțiunii. De asemenea, Colegiul penal a menționat că instanța de fond a constatat și încadrat greșit fapta comisă de către Pozdîrcă Rodion contrar încadrării juridice ce urmează a fi stabilite.

Colegiul penal a constatat următoarele circumstanțe de fapt: la 29 ianuarie 2015, aproximativ ora 16:30, Pozdîrcă Iurie împreună cu nepotul său, Rodion Pozdîrcă, au venit la barul „Doina” din centrul or. Șoldănești. Aici se aflau Iurie Nastas, Veaceslav Ioncu, Gh. Scripnic și alte persoane. La propunerea lui Iurie Pozdîrcă, acesta împreună cu Nastas Iurie, cu scopul de-a servi câte un pahar cu vin, au urcat în automobilul lui Pozdîrcă Rodion și au venit acasă la Iurie Pozdîrcă în s. Șestaci r-nul Șoldănești. În casa la Pozdîrcă Iurie, ultimul s-a dus în altă odaie de unde s-a întors, avînd o armă „Winchester” fără pat, cu țeavă lungă. I-a cerut lui Nastas Iurie să cadă în genunchi și să-și ceară iertare, în caz contrar îl va împușca. Nastas Iurie nu a dorit să facă acest lucru, Pozdîrcă Iurie a efectuat o împușcătură în piciorul stîng a lui Nastas Iurie, cauzîndu-i, plagă prin armă de foc cu alice, oarbă a gambei stîngi, cu lezarea țesuturilor moi și fractură deschisă cominutivă tibiei și fibulei, lezarea arterei tibiale anterioare și nervului tibial, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului, au pericol pentru viață și în comun se califică ca vătămare gravă, ca ulterior Nastas Iurie la 07.03.2015 a decedat. După efectuarea împușcăturii, Pozdîrcă Rodion a luat arma din mîinile lui Pozdîrcă Iurie și a ieșit afară.

Necătînd la faptul că inculpații Pozdîrcă Iurie și Pozdîrcă Rodion vina n-au recunoscut-o, Colegiul penal a conchis că vinovăția lor în comiterea infracțiunii este dovedită integral. Probele prezentate sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile succesoriului părții vătămate Nastas Ala, martorilor Nastas Eugen, Ioncu Veaceslav, Bunduc Maria, Ciornaia Tatiana, Marinescu Marina, Lungu Ana, Ciobanu Eugen, Gorgos Mariana, Gorgos Alexandru, Clipa Veaceslav, Ștefirța Victoria, Moraru Sergiu;

- ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 29.01.2015;
- raportul OUP Sergiu Moraru din 29.01.2015;
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 29.01.2015, adică la domiciliul învinutului Pozdîrcă Iurie din s. Șestaci, r-l Șoldănești, unde ultimul l-a rănit pe Nastas Iurie, trăgînd în direcția lui din armă de foc;
- proces-verbal de examinare a unui covor din 03.02.2015, ridicat de la domiciliul învinutului Pozdîrcă Iurie;

- proces-verbal de examinare a hainelor părții vătămate Nastas Iurie din 03.02.2015;

- proces-verbal de examinare a încălțăminteii părții vătămate Nastas Iurie din 09.02.2015;

- proces-verbal de audiere a părții vătămate Nastas Iurie din 31.01.2015;

- raportul de expertiză medico-legală nr.109 D din 10.03.2015 la examinarea medico-legală a datelor fișei medicale nr.411 RS Șoldănești pe numele lui Iu. Nastas s-au depistat - plaga gambei stîngi, fracturi deschise comunitive cu deplasarea fragmentelor a oaselor gambei stîngi, cu lezarea arterei tibiare anterioare, nervului tibial, șoc traumatic gradul 2, care posibil au fost pricinuite în rezultatul acțiunii cu un corp dur, bond, sau la lovire de el, posibil în termenul și circumstanțele indicate în ordonanță, după caracterul lor ca avînd pericol pentru viață, se califică la vătămări grave;

- raportul de expertiză medico-legală nr.61 D /576 din 14.05.2015 moartea lui Iurie Nastas a survenit la 07.03.2015 în rezultatul șocului toxico-septic, ca urmare inflamației gangrenoase ale țesuturilor moi și oaselor gambei stîngi, instalată în urma producerii plăgii prin armă de foc cu alice, oarbă, a gambei stîngi, cu lezarea țesuturilor moi și fractură deschisă cominutivă tibiei și fibulei, lezarea arterei tibiare anterioare și nervului tibial. La examinarea medico-legală a cadavrului și documentelor medicale s-a depistat plagă prin armă de foc cu alice, oarbă a gambei stîngi, cu lezarea țesuturilor moi și fractură deschisă cominutivă tibiei și fibulei, lezarea arterei tibiare anterioare și nervului tibial, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului, au pericol pentru viață și în comun se califică ca vătămare gravă;

- raportul de expertiză complexă balistică și fizico-chimică judiciară nr.4070/4071 din 24.04.2015 - 19 obiecte de formă neregulată, au constituit anterior părți componente ale cartușelor de vînătoare cu lovitură centrală și anume alice de numerația N.4, destinate pentru încărcarea cartușelor de vînătoare, - 5 obiecte de formă neregulată, probabil au constituit anterior părți componente ale cartușelor de vînătoare cu lovitură centrală și anume alice destinate pentru încărcarea cartușelor de vînătoare;

- raportul de expertiză judiciară nr.887 din 08.06.2015 pe suprafața covorului prezentat la expertiză, careva urmă a factorilor secundari ai împușcăturii nu au fost depistate. La distanța de 30 cm de la o latură a covorului pe o suprafață de 50X80 cm pe ambele părți, sunt urme de proveniență biologică, de culoare brună roșietică, asemănătoare cu sîngele;

- raportul de expertiză medico-legală nr.259 din 15.04.2015 în spălăturile pe fire de tifon făcute de pe perechea de cizme sînge nu s-a depistat.

Astfel, analizînd declarațiile succesului părții vătămate Nastas Ala, martorilor Nastas Eugen, procesul-verbal de audiere a părții vătămate Nastas Iurie, declarațiile martorilor Bunduc Maria, Ciornaia Tatiana, Lungu Ana, Ciobanu Eugen, Gorgos Mariana, Clipa Veaceslav, Ștefîrța Victoria, Moraru Sergiu, actele procesuale (f.d. 4, 26-32, 33-34, 38-40, 51-52) și rapoartele de expertiză sus-enumerate și apreciindu-le,

din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpaților în comiterea infracțiunii și care combat argumentele declarate de către inculpați.

Colegiul penal a constatat cu certitudine că acțiunile inculpaților urmează a fi calificate în felul următor: 1) Pozdîrcă Iurie - în baza art.151 alin.(4) Cod penal după semnele calificative: vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, din motive sadice, care a provocat decesul; 2) Pozdîrcă Rodion - în baza art.323 alin.(1) Cod penal după semnele calificative: favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii deosebit de grave.

La caz, Colegiul penal a considerat necesar de a stabili că declarațiile părții vătămate Nastas Iurie poate constitui o probă ce ar fundamenta condamnarea inculpaților. Partea vătămată a fost audiată în cadrul urmăririi penale, dar nu a fost audiată în contradictoriu. Situația respectivă trebuie tratată prin prisma reglementărilor internaționale cu privire la drepturile omului. Art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului coroborat cu art. 6 § 3 lit. d): dreptul de audiere a martorilor, enunțat la art. 6 § 3 lit. d), se bazează pe principiul conform căruia, înainte ca un acuzat să poată fi declarat vinovat, toate probele acuzării trebuie prezentate, în principiu, în fața acestuia în ședință publică, în vederea unei dezbateri în contradictoriu. Acest principiu nu se aplică fără excepții, dar acestea nu pot fi acceptate decât sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta mărturiile acuzării și de a-i interoga pe autorii acestora, fie la momentul depoziției acestora, fie într-o etapă ulterioară.

Instanța de apel a menționat că acțiunea de favorizare a infracțiunii constă din favorizarea infractorului și tănuirea mijloacelor sau instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, a urmelor acesteia sau a obiectelor dobândite pe cale criminală.

Diferența esențială și definitorie dintre complicitatea la infracțiune și favorizarea infracțiunii rezidă în faptul că acțiunile persoanei respective sunt dinainte nepromise. În alți termeni, acțiunea de favorizare a infracțiunii trebuie să fie săvârșită în lipsa unei preocupări, adică fără o promisiune prealabilă. Se consideră că favorizarea infracțiunii este săvârșită fără o promisiune prealabilă, dacă făptuitorul a acționat fără să-și exprime dinainte acordul la comiterea acesteia. Ceea ce înseamnă că făptuitorul nu a promis înainte de sau în timpul săvârșirii de către cel favorizat a infracțiunii - că-l va favoriza în vreun fel. Dacă ajutorul a fost promis din timp, cele săvârșite constituie complicitatea la infracțiune. La caz, Colegiul penal a analizat acțiunile lui Pozdîrcă Rodion, timpul efectuării acestor acțiuni și dacă aceste acțiuni erau cunoscute inculpatului Pozdîrcă Iurie. Adică, dacă Pozdîrcă Rodion a acționat, fără promisiunea prealabilă, după efectuarea împușcăturii, atunci acțiunile acestuia urmează a fi calificate ca favorizare.

La caz, sînt esențiale pentru determinarea acțiunilor inculpatului Pozdîrcă Rodion declarațiile succesului părții vătămate Nastas Ala, martorului Nastas Eugen și a părții

vătămate Nastas Iurie. Totuși, urmează a sublinia faptul că succesorul părții vătămate și martorul respectiv cunosc circumstanțele nu nemijlocit, dar din spusele părții vătămate. Succesorul părții vătămate a declarat că „*nepotul Rodion Pozdîrcă i-a spus ca să tragă, că el este cu el și nu va afla nimeni...*”. Martorul Nastas Eugen a declarat că „*a început a-l numi pe tatăl său Iurie Nastas cu cuvinte necenzurate și l-a împușcat. Rodion Pozdîrcă a spus că va hotărî totul. După ce Pozdîrcă Iurie a efectuat împușcătura, Rodion Pozdîrcă a luat arma și a ieșit cu ea din casă*”. Deci, în primul caz s-a indicat că Pozdîrcă Rodion a acționat pînă la efectuarea împușcăturii, iar în al doilea caz - după efectuarea împușcăturii. Totodată, partea vătămată, care nemijlocit era prezentă, nu a comunicat despre careva acțiuni întreprinse de către Pozdîrcă Rodion pînă la efectuarea împușcăturii. Este cert stabilit că Pozdîrcă Rodion a luat arma după efectuarea împușcăturii și a ascuns-o.

Prin urmare, Colegiul penal a considerat necesar de a stabili acțiunile lui Pozdîrcă Rodion prin prisma declarațiilor părții vătămate, deoarece ultimul a fost nemijlocit prezent la fața locului. Astfel, luînd în considerare faptul că partea vătămată nu a indicat la careva acțiuni ale lui Pozdîrcă Rodion întreprinse pînă la efectuarea împușcăturii de către Pozdîrcă Iurie, acțiunile primului au fost calificate ca favorizare.

Colegiul penal a reiterat că prima instanță corect a respins argumentele apărării privind achitarea inculpaților, precum că aceștea nu ar fi comis fapta incriminată, deoarece aceasta este declarativă și este combătută prin cumul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează între ele. Mai mult ca atît instanța a concluzionat că declarațiile inculpaților date în cadrul urmăririi penale și ședințelor de judecată cu privire la nevinovăția sa sunt neveridice, contrare tuturor probelor acumulate, menționate supra, și urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea au fost făcute urmărindu-se un singur scop - de evitare a răspunderii penale pentru fapta comisă.

La caz, ținînd cont de circumstanțele individuale și specifice în care a fost comisă infracțiunea, Colegiul penal a reținut că proba decisivă este declarațiile părții vătămate. În cadrul examinării cauzei nu au fost relevate circumstanțe care ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate.

Nu a fost stabilit nimic ce ar presupune că partea vătămată ar da declarații false. Din aceste considerente, instanța de apel va respinge și declarațiile martorilor apărării.

Referitor la argumentul părții apărării cu privire la modalitatea de sesizare, Colegiul penal a constatat că prima instanță corect a concluzionat referitor la legalitatea sesizării organului de urmărire penală, argumente pe care se preia. Suplimentar, urmează a fi menționat că esențial este conținutul actului de autosesizare, dar nu denumirea lui. Chiar dacă actul de autosesizare are denumirea de raport, dar conține toate elementele necesare unei autosesizări, Colegiul penal a constatat că organul de urmărire penală s-a autosesizat în mod legal.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume de

gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Colegiul penal a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Colegiul penal constată că pedeapsa stabilită inculpatului Pozdîrcă Iurie de către prima instanță este întemeiată și echitabilă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, Colegiul penal a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia. Colegiul penal luând în considerație toate circumstanțele cauzei, persoana celui vinovat, a concluzionat de a-i stabili o pedeapsă în formă de privațiune de libertate, pedeapsă echitabilă infracțiunii comise de către inculpat, iar conform art. 90 Codul penal executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Instanța de apel a menționat că soluția primei instanțe referitor la acțiunea civilă și cheltuielile de extrădare reprezintă o soluție legală și întemeiată reieșind din faptul condamnării inculpaților, fapt ce implică menținerea și în această parte a sentinței contestate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare :

5.1. procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav în termen, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești din 20.03.2018 fără modificări, deoarece apelul avocatului greșit a fost admis.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției este expusă neclar, sau faptei săvârșite

i s-a dat o încadrare juridică greșită, erori de drept care se regăsesc în decizia recurată și care impun necesitatea casării totale a acesteia;

- procurorul constată că corect și legal instanța de fond a admis ca fiind admisibile, pertinente și concludente următoarele probe care dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate : declarațiile succesorului legal al părții vătămate decedate Nastas Ala (f. d. 80-87, vol. I; f.d. 66, vol. III; f. d. 28, vol. IV); martorului Nastas Eugen (f. d. 85, vol. I; f. d. 64, vol. III; f. d. 29-30, vol. IV); martorului Ioncu Veaceslav (f. d. 83, vol. I; f. d. 62, vol. III; f. d. 31, vol. IV); martorului Bunduc Maria (f. d. 233, vol. IV); martorului Ciornaia Tatiana (f. d. 231, vol. IV); martorului Marinescu Marina (f. d. 234, vol. IV); martorului Lungu Ana (f. d. 235, vol. IV); martorului Ciobanu Eugen (f. d. 236, vol. IV); martorului Gorgos Mariana (f. d. 238, vol. IV); martorului Gorgos Alexandru (f. d. 239, vol. IV); martorului Clipa Veaceslav (f. d. 230, vol. IV); martorului Ștefîrța Victoria (f. d. 232, vol. IV); martorului Moraru Sergiu (f. d. 297, vol. IV), și probele materiale scrise;

- referitor la învinuirea adusă inculpatului, Pozdîrcă Rodion, în baza art.42 alin.(5), 151 alin.(4) Cod penal: în ședința de judecată atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, inculpatul Pozdîrcă Rodion, a declarat că nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii prevăzute la art.42 alin.(5), 151 alin. (4) Cod penal;

- pe lângă acest fapt, conform probelor administrate în cadrul procesului penal procurorul menționează, că în ședința de judecată și-a găsit confirmare vinovăția în comiterea de către inculpatul Pozdîrcă Rodion a infracțiunii prevăzute de art. 42, art.151 alin.(4) Cod penal - complice la vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, din motive sadice, care a provocat decesul victimei Nastas Iurie;

- acuzatorul de stat consideră că în cadrul procesului penal, a fost dovedit pe deplin, rolul activ al inculpatului Rodion Pozdîrcă în calitate de complice, la vătămarea intenționată gravă a integrității corporale;

- materialul probator determină că, R. Pozdîrcă în activitatea sa, în complicitate cu Iu. Pozdîrcă își dădea seama de caracterul social periculos al acțiunilor sale, a prevăzut survenirea consecințelor social periculoase și a dorit survenirea lor, or aceasta incontestabil cunoștea despre scopul criminal al inculpatului Iurie Pozdîrcă și deliberat a acceptat activitatea comună cu el, contribuind activ la tănuirea obiectelor infracțiunii;

- complicitatea lui Rodion Pozdîrcă la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 151 alin. (4) Cod penal se dovedește prin următoarele probe:

- Pozdîrcă Rodion având rolul de complice, a acționat prin înțelegere prealabilă și a comis prin complicitate vătămarea intenționată gravă a integrității corporale a lui Nastas Iurie, ulterior acesta la 07.03.2015 a decedat;

- în contextul celor expuse, acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea încadrării acțiunilor lui Pozdîrcă Rodion conform art. 323 alin. (1) Cod penal ca - favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii deosebit de grave;

- instanța de apel, în baza probelor examinate, greșit a recalificat și a reîncadrat acțiunilor lui Pozdîrcă Rodion conform art. 323 alin. (1) Cod penal;

- analizînd probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală recurentul menționează că în ședința de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăția inculpatului Pozdîrcă Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal și a inculpatului Pozdîrcă Rodion art. 42 alin.(5), 151 alin.(4) Cod penal;

- recurentul menționează, că probele prezentate de către partea acuzării nu au fost puse la îndoială de partea apărării și nu a fost invocat nici un argument sau o circumstanță nouă care ar determina nerecunoașterea acestora, precum și administrarea acestora cu încălcări de procedură penală. Respectiv, reieșind din aceste circumstanțe, toate probele care au fost prezentate instanței de judecată cu certitudine dovedesc vinovăția inculpaților;

- declarațiile inculpaților, care evident sunt cointeresați de adoptarea unei hotărîri în favoarea sa, instanța de apel nu le-a pus la îndoială și nu le-a apreciat critic cum a solicitat procurorul, cu toate că versiunea inculpaților a fost combătută prin probele cercetate în instanța de judecată;

- astfel, instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul probelor acuzării care demască acțiunile ilegale ale inculpaților, respectiv care stabilesc adevărul.

5.2. avocatul Lesnic Denis în numele inculpatului Pozdîrcă Iurie în termen, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel în privința lui Pozdîrcă Iurie învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, cu achitarea sa din lipsa componentei de infracțiune.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- a fost încălcat principiul legalității procesului prevăzut de art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală cît și art. 262, 274 Cod de procedură penală, la materialele cauzei penale lipsește sesizarea organului de urmărire penală;

- partea apărării consideră că probele de vinovăție (declarațiile succesului legal al părții vătămate, Nastas Ala și a martorilor acuzării Nastas Eugeniu și Ioncu Veaceslav) nu sunt suficiente pentru răsturnarea probelor de nevinovăție a inculpaților;

- declarațiile inculpatului Pozdîrcă Iurie Colegiul nu le-a argumentat. Or, conform deciziei instanței de apel la pct. 11 s-a făcut referința la faptul, că inculpații nu au recunoscut vina, nu este expus ce declarații au fost prezentate, de ce nu sunt credibile. Mai mult decît cele expuse, Colegiul s-a referit la declarațiile inculpaților Mantea Igor si Tricolici Igor. Astfel, din textul deciziei este prezentat o referință la declarații cu persoane, care nu au fost participante la proces;

- instanța nu a luat în considerație, că nici un lucrător medical nu a declarat despre acțiunile agresive ale lui Pozdîrcă Iurie, despre care declara martorii acuzării, la domiciliu în s. Șestaci, atunci cînd s-au deplasat pentru acordarea ajutorului medical.

Or, leziunile corporale care au fost depistate, erau posibil de a fi pricinuite traseologic așa, cum declara inculpatul Iurie Pozdîrcă. În așa constatări a fost ignorat și materialul caracteristic a persoanei decedate.

- deci norma statuată în art.20 Cod penal, este aplicabil în privința acțiunilor lui Pozdîrcă Iurie, adică ultimul a comis o faptă savîrșită fără vinovăție.

6. Judecînd argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temeiuri pentru recursurile declarate au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, adică cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției este expusă neclar, sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor ordinare declarate.

6.1 Cu privire la recursul declarat de procurorul Harti Vladislav.

Referitor la temeiurile pentru recursul declarat prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificînd în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a admis apelul declarat de avocatul Vicol Ion în numele inculpaților Pozdîrcă Iurie și Pozdîrcă Rodion, fiind casată sentința parțial, pronunțînd o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pozdîrcă Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.323 alin.(1) Cod penal și s-a stabilit, în baza acestei Legi, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu art.90 Cod penal executarea pedepsei stabilite lui Pozdîrcă Rodion a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organului competent.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportînd temeiurile invocate de recurent în

recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de procurorul Harti Vladislav, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținând toate motivele pe care se bazează soluția, motivarea soluției este expusă clar. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Se reține că recurentul contestă vinovăția inculpatului Pozdîrcă Rodion, acțiunile acestuia fiind incorect reîncadrate în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii deosebit de grave, însă Colegiul conchide că careva erori de drept la acest capitol nu se constată în speța dată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că acțiunea de favorizare a infracțiunii constă din favorizarea infractorului și tăinuirea mijloacelor sau instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, a urmelor acesteia sau a obiectelor dobândite pe cale criminală.

Diferența esențială și definitorie dintre complicitatea la infracțiune și favorizarea infracțiunii rezidă în faptul că acțiunile persoanei respective sunt dinainte nepromise. În alți termeni, acțiunea de favorizare a infracțiunii trebuie să fie săvârșită în lipsa unei preocupări, adică fără o promisiune prealabilă. Se consideră că favorizarea infracțiunii este săvârșită fără o promisiune prealabilă, dacă făptuitorul a acționat fără să-și exprime dinainte acordul la comiterea acesteia. Ceea ce înseamnă că făptuitorul nu a promis înainte de sau în timpul săvârșirii de către cel favorizat a infracțiunii - că-l va favoriza în vreun fel. Dacă ajutorul a fost promis din timp, cele săvârșite constituie complicitatea la infracțiune. La caz, corect instanța de apel a analizat acțiunile lui Pozdîrcă Rodion, timpul efectuării acestor acțiuni și dacă aceste acțiuni erau cunoscute inculpatului Pozdîrcă Iurie. Adică, dacă Pozdîrcă Rodion a acționat, fără promisiunea prealabilă, după efectuarea împușcăturii, atunci acțiunile acestuia fiind corect calificate ca favorizare.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că instanța de apel corect a stabilit acțiunile lui Pozdîrcă Rodion prin prisma declarațiilor părții vătămate, deoarece ultimul a fost nemijlocit prezent la fața locului. Astfel, luînd în considerare faptul că partea vătămată nu a indicat la careva acțiuni ale lui Pozdîrcă Rodion întreprinse pînă la efectuarea împușcăturii de către Pozdîrcă Iurie, acțiunile primului au fost corect calificate de către instanța de apel ca favorizare, infracțiune prevăzută de art. 323 alin. (1) Cod penal, ceea ce combate argumentul adus de recurent precum că *„în ședința de judecată și-a găsit confirmare vinovăția în comiterea de către inculpatul Pozdîrcă Rodion a infracțiunii prevăzute de art. 42, art.151 alin.(4) Cod penal - complice la*

vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, din motive sadice, care a provocat decesul victimei Nastas Iurie.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 20 martie 2018 inculpatul Pozdîrcă Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei.*

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în privința inculpatului Pozdîrcă Iurie sentința a fost menținută, fiind constatată aceeași faptă - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei Nastas Iurie. Instanța de apel a constatat aceeași faptă ca și prima instanță, fără „*motive sadice*”, însă la pct. 13 din decizie eronat indică în privința inculpatului Pozdîrcă Iurie și semnul calificativ „*motive sadice*” dar nu înrăutățește situația acestuia, or Curtea de Apel nu a intervenit în sentință în privința inculpatului Pozdîrcă Iurie, sentință care nu a fost contestată nici de acuzare. Astfel, instanța de recurs nu va interveni în soluția adoptată de către instanța de apel în privința lui Pozdîrcă Iurie din lipsa temeiurilor legale prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că eroarea de drept invocată de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile indicate de către procurorul Harti Vladislav, nu sunt întemeiate din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

6.2 Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul Lesnic Denis în numele inculpatului Pozdîrcă Iurie.

Referitor la temeiurile pentru recursul declarat prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificînd în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a admis apelul declarat de avocatul Vicol Ion în numele inculpaților Pozdîrcă Iurie și Pozdîrcă Rodion, pronunțînd o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pozdîrcă Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art.323 alin.(1) Cod penal și s-a stabilit, în baza acestei Legi, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal executarea pedepsei stabilite lui Pozdîrcă Rodion a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organului competent.

În rest, sentința a fost menținută.

Colegiul penal lărgit, analizând conținutul recursului declarat și decizia atacată, consideră că alegațiile recurentului sunt nefondate, or, instanța de apel la judecarea apelului declarat de avocatul Vicol Ion în numele inculpaților, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Cu referire la motivele invocate de recurent precum că „*a fost încălcat principiul legalității procesului prevăzut de art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală cât și art. 262, 274 Cod de procedură penală, la materialele cauzei penale lipsește sesizarea organului de urmărire penală*”, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sunt declarative și neîntemeiate, or, prima instanță corect a concluzionat referitor la legalitatea sesizării organului de urmărire penală.

Colegiul penal lărgit menționează că organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în baza legii, emite prin ordonanță, în timp de 30 zile, începerea urmăririi penale, dacă din cuprinsul actului de sesizare sau de constatare, reiese o bănuială asupra săvârșirii infracțiunii, și nu există careva circumstanțe care exclud urmărirea penală, informînd despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv. Actul de sesizare a organului de urmărire penală despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni, constituie drept temei de pornire a urmăririi penale. Organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal prin: plîngere; denunț; autodenunț; autosesizare (depistarea infracțiunii nemijlocit de către colaboratorii organului de urmărire penală).

Conform prevederilor art.253 Cod de procedură penală, organele de urmărire penală pot lua la cunoștință despre săvârșirea unor infracțiuni și pe alte căi decît plîngerea, denunțul sau autodenunțul. O astfel de autosesizare mai poate fi denumită și sesizare din oficiu. Depistarea infracțiunii nemijlocit de lucrătorul organului de urmărire penală poate avea loc în cadrul desfășurării actelor de verificare cu privire la existența sau inexistența infracțiunii.

În cazul depistării infracțiunii nemijlocit de către lucrătorul organului de urmărire penală, acesta întocmește un raport pe numele conducătorului organului de urmărire penală în care expune circumstanțele depistate și dispune înregistrarea infracțiunii, cum este prevăzut la art. 262 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul depistării infracțiunii nemijlocit de către lucrătorul organului de urmărire penală, acesta întocmește un raport în care expune circumstanțele depistate și dispune înregistrarea infracțiunii.

La caz, Colegiul menționează că esențial este conținutul actului de autosesizare, dar nu denumirea lui. Chiar dacă actul de autosesizare are denumirea de raport, dar conține toate elementele necesare unei autosesizări, instanța de recurs ordinar constată că organul de urmărire penală s-a autosesizat în mod legal.

Prin urmare, nu poate fi reținut nici argumentul invocat precum că *„este relevantă constatarea nerevizuită a Curții Supreme de Justiție reflectată în pct. 8.1 din decizia pronunțată la 27.07.2010, dosar nr. Ira-817, potrivit căreia „în cazul depistării infracțiunii nemijlocit de către organul de urmărire penală, acesta întocmește un proces-verbal în care se consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată și dispune înregistrarea infracțiunii, iar apoi potrivit art. 274 alin. (2) Cod de procedură penală, prin ordonanță dispune pornirea urmăririi penale”*, ori cauza dată nu este incidentă speței date.

Referitor la argumentele aduse de recurent, precum că *„declarațiile inculpatului Pozdîrcă Iurie Colegiul nu le-a argumentat. Or, conform deciziei instanței de apel la pct. 11 s-a făcut referința la faptul, ca inculpații nu au recunoscut vina, nu este expus ce declarații au fost prezentate, de ce nu sunt credibile. Mai mult decât cele expuse, Colegiul s-a referit la declarațiile inculpaților Mantea Igor și Tricolici Igor. Astfel, din textul deciziei este prezentat o referință la declarații cu persoane, care nu au fost participante la proces;”*, Colegiul penal lărgit le consideră declarative și neîntemeiate și menționează în acest sens că este o eroare materială, or, la materialele cauzei penale este încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 ianuarie 2019 prin care a fost dispusă corectarea erorii materiale admise în textul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 ianuarie 2019 prin indicarea că expresia *„inculpații Mantea Igor și Tricolici Igor”* din pct. 11 al deciziei se înlocuiește cu expresia *„inculpații Pozdîrcă Iurie și Pozdîrcă Rodion”* (f. d. 195, vol. V).

La fel, în recursul depus de recurent, se mai invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal lărgit conchide că temeiul dat nu persistă în cauza dată, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile comise de către inculpatul Pozdîrcă Iurie, în baza învinuirii modificate înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal în prima instanță au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept

relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Referitor la motivele invocate de recurent precum că „*nu sunt suficiente probe pentru condamnarea inculpatului Pozdîrcă Iurie și sunt aplicabile în privința acțiunilor lui Pozdîrcă Iurie prevederile art. 20 Cod penal, adică ultimul a comis o faptă săvârșită fără vinovăție*”, Colegiul penal lărgit le respinge ca neîntemeiate și menționează în acest sens că prima instanță corect a încadrat acțiunile comise de către inculpatul Pozdîrcă Iurie în baza art.151 alin.(4) Cod penal, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei Nastas Iurie (f.d.106, vol. V).

La caz, ținând cont de circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, Colegiul penal reține că proba decisivă este declarațiile părții vătămate. În cadrul examinării cauzei nu au fost relevate circumstanțe care ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate. Nu au fost stabilit nimic ce ar presupune că partea vătămată ar da declarații false. Astfel, din declarațiile părții vătămate Nastas Iurie date la data de 31 ianuarie 2015, când era în viață, reiese că „*Iurie Pozdîrcă l-a împușcat în picior, apoi l-a amenințat cu un cuțit, l-a lovit cu picioarele, a intenționat să mai tragă din armă o dată, iar Rodion i-a luat-o din mîna lui Iurie și a ieșit afară. Când Iurie l-a amenințat cu cuțitul Rodion nu era*”. (f.d. 75-76, vol. I). Din aceste considerente, instanța de recurs va respinge argumentele apărării privind achitarea inculpatului Pozdîrcă Iurie, din lipsa componentei de infracțiune, deoarece aceasta este declarativă și este combătută prin cumul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează între ele, aceste declarații fiind făcute cu scopul de evitare a răspunderii penale pentru fapta comisă.

Astfel, analizând cumulul de probe în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal lărgit reține că acestea nu și-au găsit confirmare și anume faptul că inculpatul Pozdîrcă Iurie nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, deoarece sunt în contradicție cu probele din dosar.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și celor cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungînd corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată, pronunțînd o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către avocatul Lesnic Denis în numele inculpatului Pozdîrcă Iurie, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

6.3. Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare recursurile depuse de către

procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către avocatul Lesnic Denis în numele inculpatului Pozdîrcă Iurie urmează a fi respinse ca inadmisibile.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către avocatul Lesnic Denis în numele inculpatului Pozdîrcă Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Pozdîrcă Iurie Xxxxx și Pozdîrcă Rodion Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor